

Đồng Hành với Người Phụ Nữ

Ngày Tết, mình luôn nhìn thấy mẹ mình luộc thịt thì bố chặt gà, mẹ quét nhà thì bố lấy chổi lau. Lớn lên mình nghĩ thơ mặc định cách sống bình đẳng của bố mẹ là lẽ đương nhiên trong xã hội. Cho đến một ngày khoảng 10 năm về trước, mình sang nhà bạn chơi và nghe thấy người bố dặn em trai nó:

- Con đừng rửa bát hộ mẹ và chị nhé. Đây là việc của phụ nữ.

Mình sốc và tổn thương thật sự. Càng lớn lên, đi nhiều hơn, mình mới thấy rằng còn rất nhiều những “bậc quân tử” khác nghĩ rằng căn bếp là chỗ chỉ dành cho những người phụ nữ.

Những ngày Tết, nếu để ý, bạn sẽ thường xuyên bắt gặp cảnh những người vợ, người mẹ lúi húi chuẩn bị mâm cao cỗ đầy, còn những người đàn ông dõ dạc nói; những cô con dâu đến 10, 11 giờ đêm vẫn cặm cụi bên chõng bát còn những người chồng ngồi xem điện thoại hoặc nằm ngáy ở trên giường. Tết này mình cũng tập tành nấu phở, rán nem, luộc thịt gà. Nồi niêu, chảo đĩa nhiều vô kể. Khi ăn xong, việc đầu tiên chồng mình làm đó là đứng dậy rửa bát. Mình đã rất ngạc nhiên và nói cảm ơn, cũng có nói anh không cần phải làm như vậy. Chồng mình lúc ấy chỉ đáp lại:

- Anh rửa bát không phải vì anh muốn giúp em. Mà đây là việc của anh nên anh cần làm”

Bây giờ, mình mới hiểu: Chồng mình coi mình là một người bạn tri kỷ, một người đồng hành - một “partner” trong nhà. Như vậy, việc nấu cơm, rửa bát, dọn dẹp nhà cửa, v...v... hai “partners” cùng thực hiện. Những công việc đó không phải chỉ của riêng mình mà của cả anh ấy, nên khi anh ấy cùng mình làm việc nhà, anh ấy đang thực hiện phần việc của anh ấy chứ không phải làm giúp phần việc của vợ.

Có lần, mình đọc được bài viết của John Hoxie về vấn đề bình đẳng này rất hay. Mình xin phép được dịch lại:

*Tôi không giúp vợ lau nhà, vì tôi cũng sống ở đây và tôi cũng có trách nhiệm giữ nhà sạch sẽ;
Tôi không giúp vợ nấu ăn, vì tôi cũng ăn và tôi cũng cần phải nấu;
Tôi không giúp vợ rửa bát, vì tôi cũng ăn bằng đồng bát đĩa đó;
Tôi không giúp vợ chăm sóc con cái, vì chúng cũng là con của tôi và trách nhiệm của tôi là làm một người cha;
Tôi không giúp đỡ ai trong nhà, vì tôi cũng là một phần của gia đình.”*

Mình thiết nghĩ: Bình đẳng giới bắt nguồn từ việc tôn trọng lẫn nhau và san sẻ công việc từ trong chính gia đình của mỗi người. Là đàn ông, đâu cứ phải tỏ ra quyền uy, quát nạt, thì phụ nữ mới ngưỡng mộ. Đàn ông bây giờ, chỉ cần tốt với người phụ nữ bên cạnh mình thôi, là đã được mọi người nhìn với ánh mắt tôn trọng và ngưỡng mộ rồi. Bởi vì khi bạn yêu thương và trân trọng người ở bên cạnh bạn, thì người khác sẽ thấy giá trị con người bạn thế nào. Từ đó, họ lựa chọn cách cư xử với bạn ra sao.

Quay trở lại thời mình còn bé, mẹ mình đã từng có thời gian phải sống xa chồng nhiều năm vì khác nơi công tác. Mọi công việc lớn nhỏ trong nhà luôn đè nặng lên vai mẹ, lúc ấy mình còn nhỏ mà bố thì ở xa nên cũng chẳng thể làm thay. Mình chứng kiến mỗi ngày mẹ phải lo ti ti việc từ việc có tên tới những việc chẳng thể đặt tên. Tối nào về tới nhà mẹ cũng nằm lăn trên giường vì mệt, xong lại phải dậy ngay lập tức để nấu cơm, chăm con. Có ngày mẹ đứng trên lớp giảng từ sáng tới chiều, tối đi đón mình, về nhà lại đọc sách, soạn giáo án, chấm bài rất vất vả.

Mình tin rằng không chỉ mẹ mình, mà rất nhiều người phụ nữ khác, vì yêu người đàn ông của mình mà sẵn sàng gánh vác trên vai nhiều gánh nặng. Chuyện gì cũng có thể vì yêu thương mà cố gắng, vì yêu thương mà hy sinh. Thế nên, nếu những người đàn ông hiểu được điều đó, mà trân trọng, mà thương yêu, mà san sẻ gánh nặng và vun đắp đồng đầy tình cảm ấy, thì còn gì khiến người phụ nữ hạnh phúc hơn thế. Chúng ta đừng khuyên ai hy sinh vì ai. Mà hãy trân trọng và đối xử bình đẳng với “người đồng hành”, người bạn đời tri kỷ của mình. Sự yêu thương và trân trọng nên bắt nguồn từ hai phía, đừng để ai phải hy sinh nhiều khi người còn lại chẳng hề thấu hiểu.

Tết Nguyên Đán sắp tới rồi, và ngày nghỉ lễ thì nên đúng nghĩa là dịp nghỉ ngơi, quây quần và vui vẻ của mọi thành viên trong gia đình. Mình biết rằng sẽ khó để thay đổi quan điểm trong thời gian ngắn, nhưng mình có một mong muốn chân thành rằng các bạn nam, sau khi đọc những dòng này của mình, Tết này sẽ trở thành một “người đồng hành” thực sự đối với những người phụ nữ trong gia đình.